

едно математическо изложение на факти, което може да се тури въ хиляди форми. Отъ него може да се образува извѣстенъ ритъмъ, но това сѫ само голи факти. „Беше зима студена“. Поетътъ описва една далечна епоха на живота. Ако той би описанъ живота такъвъ, какъвто си е, духовните хора биха му се скарали, биха го наругали. Когато той е писалъ тази поезия, духовните хора сѫ били лоши. Слѣдователно, той казва въ прикрита форма: „Бѣше зима студена“. Значи, животътъ на хората бѣше студенъ. Всѣки биль затворенъ въ себе си, всѣки живѣлъ единъ egoистиченъ животъ. Той не казва, че хората сѫ лоши но казва: „Бѣше зима студена“. И онзи, който разбира езика на поета, ще разбере и смисъла, който е вложилъ въ поезията си. Нощта е била тѣмна. Значи хората много малко сѫ разсѫждавали. Тѣмнина имало въ човѣшките умове. Бурята пъкъ показва, че хората сѫ обичали да се карать помежду си. Запалената свѣтъ въ малката кѫщица показва нѣкой човѣкъ, който се е сгушилъ и си мисли, какъ ще прѣкарамъ този животъ?

Сега нѣкой ще пита: какъвъ е езикътъ на поета? Нѣкои поети обичатъ да описватъ зимата. Тѣ сѫ майстори въ това. То е навикъ останалъ отъ минаватѣ, далечни епохи, прѣзъ които сѫ живѣли. Тѣ